

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 228/2013

2013 m. kovo 13 d.

kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą pastraipą, 43 straipsnio 2 dalį ir 349 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 247/2006 ⁽³⁾ buvo nustatytos specialios žemės ūkio priemonės, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – Sutartis) 349 straipsnyje minimų Sąjungos atokiausių regionų išskirtinės padėties. Tos priemonės įgyvendinamos naudojantis paramos kiekvienam regionui programomis, kurios yra pagrindinis žemės ūkio produktų tiekimo tokiems regionams įrankis. Dėl poreikio atnaujinti esamas priemones, įskaitant tas, kurios atsirado įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, reikia panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 247/2006 ir jį pakeisti nauju reglamentu;
- (2) reikėtų patikslinti pagrindinius tikslus, prie kurių pasiekimo prisideda atokiausiems Sąjungos regionams taikoma tvarka;
- (3) taip pat reikėtų patikslinti Atokiausiems regionams ir saloms skirtų programų (toliau – POSEI programos), kurias, vadovaujantis subsidiarumo principu, turėtų nustatyti geografinę vietą labiausiai atitinkančios valstybės narės ir kurias valstybės narės pateikia Komisijai tvirtinti, turinį;
- (4) kad Sąjungos atokiausiems regionams taikomos tvarkos siekiai būtų veiksmingiau įgyvendinti, į POSEI programas turėtų būti įtrauktos priemonės, kuriomis būtų užtikrintas žemės ūkio produktų tiekimas bei vietinės žemės ūkio produktų gamybos išsaugojimas ir plėtojimas. Reikėtų suartinti atitinkamų regionų planavimo lygmenis, o Komisijos ir valstybių narių partnerystės politiką padaryti sistemingą;
- (5) taikant subsidiarumo principą ir siekiant lankstumo – šie elementai yra Sąjungos atokiausiems regionams taikomai tvarkai patvirtinto planavimo pagrindas – valstybių narių paskirtosios valdžios institucijos gali siūlyti programos pakeitimus, kad ji būtų pritaikyta prie atokiausių regionų realybės. Šios valdžios institucijos turėtų galėti keisti POSEI programas pagal administracinio supaprastinimo skatinimo principą ir užtikrinant, kad jos taip nekenkia POSEI programų veiksmingumui ir atitinkamiems joms skirtiems finansiniams ištekliams. Vadovaujantis tais pačiais siekiais, programų pakeitimo tvarka turėtų būti pritaikyta prie pakeitimo rūšies pagrįstumo lygmenis;
- (6) kad atokiausiems regionams būtų užtikrintas būtiniausių produktų tiekimas ir sumažėtų dėl šių regionų atokumo atsirandančių papildomų išlaidų, reikėtų nustatyti specialią tiekimo tvarką. Dėl atokiausių regionų ypatingos geografinės padėties, tiekiant žmonėms vartoti, perdirbti arba žemės ūkyje naudoti būtiniausius produktus, atsiranda papildomų vežimo išlaidų. Be to, dėl jų ypatingo atokumo, ir visų pirma dėl izoliuotumo ir nedidelių žemės ūkiui tinkančių plotų atsirandantys kiti objektyvūs veiksniai dar labiau suvaržo atokiausių regionų ūkinės veiklos vykdytojus bei gamintojus ir labai kenkia jų veiklai. Tos kliūtys gali būti sušvelnintos sumažinant tų būtiniausių produktų kainą. Tačiau speciali tiekimo tvarka jokiu būdu neturėtų daryti neigiamo poveikio vietos produktams ir jų gamybos plėtrai;
- (7) šiuo tikslu, nepaisant Sutarties 28 straipsnio, tam tikrų žemės ūkio produktų importui iš trečiųjų šalių turėtų būti netaikomi importo muitai. Siekiant atsižvelgti į jų kilmę ir pagal Sąjungos teisės nuostatas jiems taikomus muitinės formalumus, produktai, įvežti į Sąjungos muitinę teritoriją pagal įvežimo perdirbti arba muitinės sandėliavimo procedūras, turėtų būti laikomi tiesiogiai importuotais, kad jiems galėtų būti taikoma speciali tiekimo tvarka;

⁽¹⁾ OL C 107, 2011 4 6, p. 33.

⁽²⁾ 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

- (8) kad būtų pasiektas tikslas sumažinti kainas atokiausiuose regionuose sumažinant papildomas išlaidas, atsirandančias dėl jų ypatingo atokumo, pagalba turėtų būti teikiama Sąjungos kilmės produktų tiekimui į atokiausius regionus. Teikiant tokią pagalbą turėtų būti atsižvelgiama į papildomas vežimo į atokiausius regionus išlaidas bei eksportui į trečiąsias šalis taikomas kainas ir, jei tai yra žemės ūkyje naudojami ir perdirbimui skirti produktai, į papildomas išlaidas, susijusias su ypatingu atokumu ir visų pirma su jų izoliuotumu ir nedideliu plotu, jų sudėtinga topografija ir klimato bei salų išsisklaidymu;
- (9) parama tradiciniams sektoriams ypač reikalinga dėl to, kad sudaro galimybes jiems likti konkurencingiems Sąjungos rinkoje atsižvelgiant į trečiųjų šalių sudaromą konkurenciją. Kurdamos savo programas, valstybės narės vis dėlto turėtų taip pat pasirūpinti, kad atokiausiuose regionuose būtų kiek įmanoma užtikrinama žemės ūkio veiklos įvairovė;
- (10) kad būtų išvengta spekuliacijų, kurios pakenktų galutiniam atokiausių regionų vartotojams, reikėtų patikslinti, kad speciali tiekimo tvarka turėtų būti taikoma tik geros kokybės ir tinkamiems parduoti produktams;
- (11) reikėtų nustatyti minėtą tvarką reglamentuojančias taisykles, visų pirma, tas, kurios susijusios su ūkinės veiklos vykdytojų registro sudarymu ir sertifikatų sistemos sukūrimu, remiantis 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, 130 ir 161 straipsniuose nurodytomis licencijomis;
- (12) remiantis operacijų, kurios vykdomos pagal specialią tiekimo tvarką, priežiūros reikalavimais, atitinkamus produktus importuojant ar įvežant į atokiausius regionus, taip pat juos eksportuojant ar išsiunčiant iš jų, reikėtų atlikti administracinius patikrinimus. Kad būtų pasiekti minėtos tvarkos tikslai, šios tvarkos ekonominė nauda turėtų atsispindėti gamybos sąnaudose ir sumažinti kainas visoje gamybos ir paskirstymo grandinėje iki pat galutinio vartotojo. Todėl ji turėtų būti užtikrinama tik jei ja bus faktiškai pasinaudota, ir turėtų būti atliekami būtini patikrinimai;
- (13) atsižvelgiant į tai, kad kiekis, kuriam taikoma speciali tiekimo tvarka, neviršija atokiausių regionų tiekimo poreikių, ta tvarka neturėtų kenkti tinkamam vidaus rinkos veikimui. Be to, specialios tiekimo tvarkos ekonominė nauda neturėtų sukelti susijusių produktų prekybos iškraipymų. Todėl turėtų būti uždrausta išsiųsti arba eksportuoti tuos produktus iš atokiausių regionų. Tačiau reikėtų leisti išsiųsti arba eksportuoti tuos produktus, jei dėl specialios tiekimo tvarkos atsiradęs finansinis pranašumas atlyginamas;
- (14) prekybą perdirbtais produktais tarp atokiausių regionų reikėtų leisti. Taip pat reikėtų atsižvelgti į atokiausių regionų vykdomą regioninę prekybą, tradicinį eksportą ir išsiuntimą į kitas Sąjungos valstybes ar trečiąsias šalis, todėl visiems šiems regionams reikėtų leisti vykdyti perdirbtų produktų eksportą, atitinkantį tradicinės prekybos apimtį. Dėl aiškumo turėtų būti nurodytas referencinis laikotarpis šiam tradiciškai eksportuojamam ar išsiunčiamam kiekiui apibrėžti;
- (15) turėtų būti imtasi tinkamų priemonių, kurios sudarytų sąlygas restruktūrizuoti Azorų salų cukraus gamybos sektorių. Šiose priemonėse turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad Azorų salų cukraus sektorius gali būti gyvybingas tik užtikrinus tam tikrą gamybos ir perdirbimo lygį. Atsižvelgiant į tai, išimties tvarka ir toliau turėtų būti leidžiama, kad cukraus srautų, viršijančių tradicinį kiekį, išsiuntimas iš Azorų salų į kitas Sąjungos valstybes ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu viršytų tradicinius srautus, palaipsniui mažinant metinį kiekį. Kadangi kiekis, kurį galima persiųsti, bus proporcingas ir ribojamas tuo, kas tikrai būtina vietos cukraus gamybos ir perdirbimo gyvybingumui užtikrinti, laikinas cukraus išsiuntimas iš Azorų salų neturės neigiamos įtakos Sąjungos vidaus rinkai;
- (16) Azorams, Madeirai ir Kanarų saloms tiekiamam nekvotiniam cukrui ir toliau bus netaikomi importo muitai. Visų pirma į Azorų salas įvežant ne didesnę nei jų prognozuojamame tiekimo balanse nurodytą žaliavinio cukranendrių cukraus kiekį, importo muitai taip pat turėtų būti netaikomi;
- (17) iki šiol taikant specialią tiekimo tvarką Kanarų saloms buvo tiekiami nugriebto pieno milteliai, kurių KN kodas yra 1901 90 99 (nugriebto pieno milteliai su augaliniais riebalais), skirti perdirbti pramoniniu būdu. Reikėtų ir toliau leisti tiekti šį produktą, tapusį tradiciniu vietinės mitybos elementu;

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

- (18) kadangi ryžiai yra pagrindinis Reuniono mitybos elementas ir ryžių apdorojimo bei poliravimo pramonės įmonės šioje saloje veikia jau daugelį metų, o Reunione jų neužauginama tiek, kad būtų patenkinti poreikiai, reikėtų ir toliau leisti netaikyti importo muitų šiam produktui, jį importuojant į Reunioną;
- (19) Sąjungos politika siekiant padėti vietos gamybai atokiausiuose regionuose buvo taikoma daugeliui produktų ir tų produktų gamybos, prekybos jais ar jų perdirbimo priemonių. Tos priemonės buvo veiksmingos ir užtikrino žemės ūkio veiklos tęstinumą bei plėtrą. Sąjunga turėtų ir toliau remti tokią gamybą – pagrindinį veiksnių užtikrinant aplinkos, socialinę ir ekonominę pusiausvyrą atokiausiuose regionuose. Patirtis rodo, kad, kaip ir kaimo plėtros politikos atveju, glaudesnė partnerystė su vietos valdžios institucijomis gali padėti tiksliau spręsti konkrečias atitinkamų regionų problemas. Todėl reikėtų remti vietinę gamybą naudojant POSEI programas;
- (20) kad būtų remiama prekyba atokiausių regionų produktais, reikėtų sukurti prekybai minėtais produktais už gamybos regiono ribų skirtą paramos schemą, atsižvelgiant į dideles papildomas išlaidas, kurios susidaro dėl didelių atstumų iki vartojimo rinkų ir dvigubų atsargų būtinybės, veiksnius, lemiančius nepalankią konkurencinę padėtį atokiausiems regionams, trukdančią jiems konkuruoti vidaus rinkoje. Šie veiksniai pagrindžia poreikį artimiausioje ateityje persvarstyti POSEI schemą;
- (21) reikėtų nustatyti būtiniausias duomenis, kurie turėtų būti pateikiami POSEI programose, kad būtų nustatytos priemonės vietinei žemės ūkio produktų gamybai remti, – padėties, siūlomos strategijos, tikslų, priemonių aprašymas. Taip pat reikėtų patikslinti šių priemonių derėjimo su kitų sričių Sąjungos politika principus, kad būtų išvengta bet kokio nesuderinamumo ar pagalbos dubliravimo;
- (22) šio reglamento taikymo tikslais POSEI programose galėtų būti numatytos studijų finansavimo, demonstravimo projektų, mokymo ir techninės pagalbos priemonės;
- (23) atokiausių regionų ūkininkai turėtų būti skatinami toliau tiekti kokybiškus produktus, o prekyba jais turėtų būti palengvinama. Šiuo tikslu gali būti naudingas šiame reglamente nustatyto grafinio simbolio ar kitų rūšių, nustatytų Sąjungos, kokybės sertifikavimo naudojimas;
- (24) atokiausiuose regionuose esančių tam tikrų ūkių arba perdirbimo ir prekybos įmonių struktūros turi didelių trūkumų ir susiduria su specifiniais sunkumais. 2005 m. rugšėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽¹⁾ 26 straipsnio 2 dalyje ir 28 straipsnio 2 dalyje tam tikroms investicijoms atokiausiuose regionuose numatyti palankesni paramos dydžiai;
- (25) Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 27 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad atokiausiems regionams netaikomas apribojimas miškams skiriamai paramai, numatytai tame reglamente.
- (26) Reglamente (EB) Nr. 1698/2005 nustatyti agrarinės aplinkosaugos išmokų didžiausi metiniai dydžiai. Siekiant atsižvelgti į tam tikrų labai pažeidžiamų ganyklų plotų Azorų salose konkrečią aplinkos padėtį ir gamtovaizdžio, biologinės įvairovės bei žemės ūkio paskirties žemės, ypač Madeiroje ir Kanarų salose esančių auginimui skirtų terasų, tradicinių savitumų, taip pat akmens sienų atokiausiuose regionuose išsaugojimą, turėtų būti numatyta galimybė tam tikrų specialiųjų priemonių atveju iki dviejų kartų padidinti šiuos dydžius;
- (27) gali būti taikoma nuostata, leidžianti nukrypti nuo Komisijos nuoseklios politikos neleisti teikti valstybės veiklos pagalbos Sutarties I priede nurodytų žemės ūkio produktų gamybai, perdirbimui ir prekybai jais, kad būtų galima sumažinti konkrečias ūkininkavimo atokiausiuose regionuose kliūtis, atsirandančias dėl jų nutolimo, visų pirma – atokumo ir izoliuotumo, mažumo, kalnuotumo, klimato ir jų ekonominės priklausomybės nuo nedaugelio produktų. Žemės ūkio gamyba atlieka itin svarbų vaidmenį didinant kaimo vietovių dinamiškumą ir skatinant gyventojus jose pasilikti, nes atokiausios kaimo vietovės ypač veikiamos gyventojų senėjimo, mažo gyventojų tankumo ir, kai kur, gyventojų skaičiaus mažėjimo;
- (28) atokiausių regionų žemės ūkio pasėlių fitosanitarinei padėčiai turi įtakos konkrečios, tokios kaip parazitų antplūdžio, problemos, susijusios su didėjančia importo iš kitų šalių apimtimi, klimatu ir šiuose departamentuose iki šiol taikytų kontrolės priemonių nepakankamumu. Todėl turėtų būti įgyvendinamos kovos su kenksmingais organizmais, taip pat ir naudojant tvarius ir aplinkos apsaugą užtikrinančius ekologinius metodus, programas. Turėtų būti tiksliai nurodytas Sąjungos finansinis įnašas į tokias programas atsižvelgiant į tai, kad daugiamečių finansinėje programoje numatyta, jog nuo 2014 m. imtinai šių programų finansavimas bus perkeltas į kitą biudžeto išlaidų kategoriją;

⁽¹⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

- (29) vynuogynų, kurie Madeiros ir Kanarų salų regione yra labiausiai paplitusi ūkininkavimo rūšis ir užima svarbią vietą Azorų salose, išsaugojimas yra būtinas dėl ekonominių, socialinių ir aplinkos apsaugos priežasčių. Siekiant remti gamybą, šiuose regionuose neturėtų būti taikomos išmokos už auginimo nutraukimą, rinkos mechanizmai ir, Kanarų salų atveju, sodinimo teisių sistema, numatyti Reglamente (EB) Nr. 1234/2007. Tačiau Kanarų salose turėtų būti galima taikyti distiliavimo krizės atveju priemonės, jeigu rinka ypač sutrinkdama dėl kokybės problemų. Be to, techniniai, socialiniai ir ekonominiai sunkumai sutrukdė per nustatytą laiką visiškai pakeisti Madeiros ir Azorų salų regionų plotus, kurie buvo apso-dinti hibridinėmis vynmedžių veislėmis, draudžiamomis pagal Reglamentą (EB) Nr. 1234/2007. Šiuose vynuogynuose pagamintas vynas yra skirtas tik tradiciniam vietiniam vartojimui;
- (30) Azorų salose pieno sektoriaus restruktūrizavimas dar nėra baigtas. Atsižvelgiant į didelę Azorų salų priklausomybę nuo pieno gamybos, taip pat į kitas problemas, susijusias su jų nutolimu ir kitų pelningų gamybos galimybių nebuvimu, turėtų būti ir toliau taikomas nukrypimas nuo tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatų dėl mokesčio taikymo pieno ir pieno produktų pertekliui;
- (31) atsižvelgiant į nepakeičiamą pieno gamybos pobūdį Azorų salose, kuriose ši gamyba yra pagrindinis ekonomikos, socialinio stabilumo, aplinkos kokybės ir žemės naudojimo variklis, POSEI programos yra geriausios priemonės patvirtinti priemonės, kurių reikia siekiant išlaikyti šią gamybą;
- (32) parama karvių pieno gamybai Madeiroje ir Reunione nebuvo pakankama tam, kad būtų pasiekta vidaus ir išorės pasiūlos pusiausvyra, visų pirma dėl didelių struktūrinių sunkumų, su kuriais susiduriama šiame sektoriuje, ir šio sektoriaus problemų siekiant prisitaikyti prie naujos ekonominės aplinkos. Todėl ir toliau turėtų būti leidžiama iš Sąjungos kilmės pieno miltelių gaminti ypač aukšta temperatūra (UHT) apdorotą pieną, kad būtų galima geriau patenkinti vietinius vartojimo poreikius, jei ši priemonė netrukdo surinkti ir perduoti visą vietoje pagamintą pieną ir nekenkia pastangoms skatinti vietos gamybos plėtrą. Siekiant geriau informuoti vartotoją, reikėtų numatyti prievolę ant pardavimo etiketės nurodyti, kad tai yra UHT apdorotas pienas iš pieno miltelių. Šią nuostatą turėtų būti galima taikyti Martinikai, Prancūzijos Gvianai ir Gvadelupai, jei Prancūzija pateikia tokį prašymą, kurį grindžia vietos suinteresuotųjų šalių noru pasinaudoti šia galimybe ir jų gebėjimu vystyti pieno sektorių;
- (33) poreikis išlaikyti vietos pieno gamybą taikant paskatas pateisina Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 netaikymą Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Madeiroje. Turėtų būti nustatyta, kad tokia išimtis Madeiroje turėtų būti taikoma iki 4 000 tonų ribos;
- (34) siekiant patenkinti vietos vartojimo poreikius reikėtų skatinti atokiausių regionų prekybą. Norint sustiprinti atokiausių regionų prekybą, reikėtų skatinti kiekvieno atokiausio regiono perteklinės produkcijos, kaip antai pieno, jautienos ir Azorų salų jaunų galvijų patinų, eksportą į atokiausius regionus, kuriuose šios produkcijos trūksta, tačiau reikia vengti, kad tai nepakenktų vietos gamybos augimui. Be to, reikėtų užtikrinti reikiamas sąlygas teisingai ir sąžiningai prekybai;
- (35) turėtų būti remiama tradicinė gyvulininkystė. Siekiant patenkinti Prancūzijos užjūrio departamentų ir Madeiros vietinio vartojimo poreikius, tam tikromis sąlygomis ir neviršijant didžiausio metinio kiekio turėtų būti leidžiama iš trečiųjų šalių be muitų importuoti penėjimui skirtus galvijų patinus;
- (36) reikėtų atnaujinti 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 73/2009, nustatančiu bendrąsias tiesiogines paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams⁽¹⁾, Portugalijai suteiktą galimybę perduoti Azorų saloms žemyne suteikiamą teisę į priemoką už karvę žindėnę ir suderinti šią priemonę su paramos atokiausiems regionams schema;
- (37) tabako auginimas Kanarų salose yra istoriškai svarbus. Ekonominiu požiūriu tabako gamyba išlieka viena iš pagrindinių pramoninės veiklos sričių regione. Socialiniu požiūriu tabako auginimas reikalauja daug darbo ir juo užsiima maži ūkiai. Kadangi kultūra nėra pakankamai pelninga, ky-la pavojus jai išnykti. Šiuo metu tabakas auginamas tik nedidelėje La Palmos salos dalyje ir yra skirtas nedidelio masto cigarų gamybai. Todėl Ispanijai turėtų būti ir toliau leidžiama teikti pagalbą, papildančią Sąjungos pagalbą, kad ši tradicinė kultūra būtų išsaugota remiant su ja susijusius amatus. Be to, siekiant išlaikyti tabako gaminių gamybą, žaliavinio ir pusiau perdirbto tabako importui į Kanarų salas ir toliau turėtų būti netaikomas muitas, bet ne daugiau kaip 20 000 tonų žaliavinio tabako, iš kurio pašalintos vidurinės gyslos, ekvivalento per metus;

(¹) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

- (38) įgyvendinant šį reglamentą neturėtų būti sumažintas konkrečios paramos, kuri iki šiol buvo skiriama atokiausiems regionams, dydis. Todėl, tam kad būtų įgyvendintos atitinkamos priemonės, valstybės narės turėtų turėti lėšų, atitinkančių pagal Reglamentą (EB) Nr. 247/2006 jau skirtą Sąjungos paramą;
- (39) atsižvelgiant į galimą derybų dėl būsimų prekybos susitarimų ir bendros žemės ūkio politikos pakeitimų poveikį atokiausiems regionams, reikėtų ypatingą dėmesį skirti šių regionų konkrečioms ypatumams atliekant analizę, tyrimus ir vertinimus, susijusius su vertinimais, atliekamais dėl šių derybų ir pakeitimų;
- (40) nuo 2006 m. kai kuriuose atokiausiuose regionuose, ypač Azoruose ir Prancūzijos užjūrio departamentuose, būtiniausių produktų poreikis išaugo dėl padidėjusio naminių gyvulių skaičiaus ir dėl demografinių priežasčių. Todėl reikėtų padidinti biudžeto, kurį valstybės narės gali naudoti specialiai tiekimo tvarkai atitinkamuose regionuose, dalį;
- (41) atokiausių regionų socialinė ir ekonominė struktūra tebėra labai pažeidžiama, kai kuriuose iš jų ji dažnai labai priklausoma nuo bananų sektoriaus, kuris pats yra aiškiai nepakankamai konkurencingas ir susiduria su problemomis reaguojant į besikeičiančias rinkos sąlygas. Todėl POSEI biudžeto lėšas, skiriamas bananų sektoriui, reikėtų padidinti vienkartinę ribota suma, išmokėtina bananų augintojams 2013 finansiniais metais;
- (42) siekiant užtikrinti tinkamą šiuo reglamentu nustatytos sistemos veikimą, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, kad galėtų papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (43) siekiant užtikrinti vienodas POSEI programos įgyvendinimo sąlygas valstybėse narėse ir išvengti konkurencijos iškreipimų ar ūkinės veiklos vykdytojų diskriminavimo, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi vadovaujantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (44) siekiant užtikrinti greitą numatytų priemonių taikymą, šis reglamentas turėtų įsigaliooti kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR TIKSLAI

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos specialios žemės ūkio priemonės, skirtos sumažinti sunkumus, kurie atsiranda dėl Sutarties 349 straipsnyje minimų Sąjungos regionų (toliau – atokiausi regionai) ypatingo atokumo, būtent: atokumo, izoliuotumo, mažumo, reljefo, nepalankaus klimato ir ekonominės priklausomybės nuo keleto produktų.

2 straipsnis

Tikslai

1. 1 straipsnyje numatytomis specialiomis priemonėmis prisidedama prie tokių tikslų įgyvendinimo:

- užtikrinti būtiniausių žmonėms vartoti, perdirbti arba naudoti žemės ūkyje skirtų produktų tiekimą atokiausiems regionams, sumažinant dėl šių regionų ypatingo atokumo atsirandančias papildomas išlaidas, nedarant neigiamo poveikio vietos gamybai ir jos augimui;
- užtikrinti ilgalaikę atokiausių regionų sektorių, skirtų gyvulininkystės ir augalininkystės produkcijai įvairinti, ateitį ir vystymąsi, įskaitant vietinių produktų gamybą, perdirbimą ir prekybą jais;
- išsaugoti atokiausių regionų tradicinės žemės ūkio veiklos vystymąsi ir stiprinti konkurencingumą, įskaitant vietinių kultūrų ir produktų gamybą, perdirbimą ir prekybą jais.

2. 1 dalyje išdėstyti tikslai įgyvendinami panaudojant III, IV ir V skyriuose nurodytas priemones.

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

II SKYRIUS

POSEI PROGRAMOS

3 straipsnis

POSEI programų rengimas

1. 1 straipsnyje numatytos priemonės kiekvienam atokiausiam regionui nustatomos Atokiausiems regionams ir saloms skirtoje programoje (POSEI) (toliau – POSEI programa), apimančioje:

- a) specialią tiekimo tvarką, kaip numatyta III skyriuje; ir
- b) specialias paramos vietos žemės ūkio produktams priemones, kaip numatyta IV skyriuje.

2. Programa POSEI parengiama tokiam geografiniam regionui, kurį suinteresuota valstybė narė mano esant tinkamiausiu. Programą rengia valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos; valstybė narė, pasikonsultavusi su atitinkamo teritorinio lygio kompetentingomis institucijomis ir organizacijomis, programas pateikia Komisijai tvirtinti pagal 6 straipsnį.

3. Valstybė narė gali pateikti tik vieną su jos atokiausiais regionais susijusią POSEI programą.

4 straipsnis

Atitikimas ir suderinamumas

1. Priemonės, kurių imamasi pagal POSEI programas, atitinka Sąjungos teisę. Tokios priemonės yra suderinamos su kitomis Sąjungos politikos kryptimis ir priemonėmis, kurių pagal jas imamasi.

2. Užtikrinamas priemonių, kurių imamasi pagal POSEI programas, suderinamumas su priemonėmis, kurios įgyvendinamos pagal kitas bendros žemės ūkio politikos priemones, ypač bendrą rinkų organizavimą, kaimo plėtrą, produktų kokybės reikalavimus, gyvūnų gerovę ir aplinkos apsaugą.

Pagal šį reglamentą negali būti finansuojama jokia priemonė teikiant:

- a) papildomą paramą išmokų ar pagalbos schemoms, nustatytoms pagal bendrą rinkos organizavimą, nebent remiantis objektyviais kriterijais įrodoma būtinybė daryti išimtį;
- b) paramą mokslinių tyrimų projektams, priemonėms, skirtoms remti mokslinius projektus arba priemoneis, kurios atitinka Sąjungos finansavimo skyrimo reikalavimus pagal 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos sprendimą 2009/470/EB dėl išlaidų veterinarijos srityje⁽¹⁾;

- c) paramą priemonėms, kurios patenka į Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 taikymo sritį.

5 straipsnis

POSEI programų turinys

Į POSEI programą yra įtraukta:

- a) priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis ir bendra metinė orientacinė finansavimo lentelė, kurioje apibendrinami naudotini išteklių;
- b) įvairių priemonių, kurių imamasi pagal programas, suderinamumo ir nuoseklumo patvirtinimas, taip pat šių priemonių suderinamumo ir nuoseklumo su kriterijais bei kiekybiniais rodikliais, naudojamais atliekant stebėseną ir įvertinimą, patvirtinimas;
- c) priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti veiksmingą ir tinkamą programų įgyvendinimą, įskaitant reklamos, stebėsenos bei įvertinimo priemones, taip pat konkretūs kiekybiniai rodikliai, naudotini atliekant programos įvertinimą;
- d) kompetentingų institucijų ir už programos įgyvendinimą atsakingų įstaigų nurodymas ir atitinkamo lygio institucijų ar susijusių įstaigų ir socialinių bei ekonominių partnerių nurodymas, taip pat surengtų konsultacijų rezultatai.

6 straipsnis

POSEI programų patvirtinimas ir pakeitimai

1. POSEI programos yra nustatytos Reglamentu (EB) Nr. 247/2006 ir joms skiriamas 30 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas finansavimas.

Kiekvieną programą sudaro prognozuojamas tiekimo balansas, kuriame nurodomi produktai, jų kiekis ir Sąjungos tiekimo pagalbos dydis, ir paramos vietos gamybai programos projektas.

2. Remdamosi į POSEI programas įtrauktų priemonių įgyvendinimo metiniu įvertinimu ir atsižvelgdamos į 30 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą finansavimą, valstybės narės, pasikonsultavusios su atitinkamais socialiniais ir ekonominiais partneriais, Komisijai gali pateikti tinkamai pagrįstus tų priemonių pakeitimo pasiūlymus, kad programos būtų geriau pritaikytos prie atokiausių regionų poreikių ir siūlomoms strategijoms. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūros, skirtos vertinti pasiūlytų pakeitimų atitiktį Sąjungos teisei ir spręsti dėl jų patvirtinimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros

⁽¹⁾ OL L 155, 2009 6 18, p. 30.

3. Pagal 2 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus nustatytais procedūromis gali būti atsižvelgiama į šiuos elementus – priklausomai nuo pakeitimų, kuriuos pasiūlė valstybės narės naujų priemonių nustatymo klausimais, svarbos, toms priemonėms skirtų biudžetų pakeitimų svarbą, produktų kiekio ir pagalbos dydžio prognozuojamame tiekimo balanse pakeitimus, taip pat kodų ir aprašymų, pateiktų 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾, bet kuriuos pakeitimus.

4. 2 dalyje nurodytuose įgyvendinimo aktuose taip pat apibrėžiamas prašymų dėl pakeitimų taikant kiekvieną procedūrą dažnumas ir laikotarpis, per kurį patvirtinti pakeitimai turi būti įgyvendinti.

7 straipsnis

Pakeitimai, susiję su finansiniais asignavimais

Ne vėliau kaip 2013 m. balandžio 22 d. valstybės narės Komisijai pateikia POSEI programos pakeitimų projektus, kuriais siekiama atspindėti pakeitimus, padarytus pagal 30 straipsnio 5 dalį.

Pakeitimai taikomi praėjus vienam mėnesiui nuo jų pateikimo datos, jei per tą laikotarpį Komisija nepareiškia prieštaravimų.

Kompetentingos institucijos pagalbos lėšas, nurodytas 30 straipsnio 5 dalyje, išmoka ne vėliau kaip 2013 m. birželio 30 d.

8 straipsnis

Stebėseną ir patikrinimai

Patikrinimus valstybės narės atlieka vykdydamos administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl būtinausių valstybių narių atliekamų patikrinimų specifikacijų.

Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl procedūrų ir fizinių bei finansinių rodiklių, kad būtų užtikrinta veiksminga programų įgyvendinimo stebėseną.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

SPECIALI TIEKIMO TVARKA

9 straipsnis

Prognozuojamas tiekimo balansas

1. Nustatoma Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų, kurie atokiausiuose regionuose yra būtini žmonių maistui, kitų produktų gamybai arba naudoti žemės ūkyje, speciali tiekimo tvarka.

2. Atitinkama valstybė narė parengia geografiniam regionui, kurį mano esant tinkamiausiu, skirtą prognozuojamą tiekimo balansą, kuriame nurodomas Sutarties I priede išvardintų produktų kiekis, reikalingas kiekvieno atokiausio regiono metiniams poreikiams patenkinti.

Gali būti parengtas atskiras įmonių, kuriose pakuojami ar perdirbami produktai, skirti vietos rinkai, tradiciniam siuntimui į kitas Sąjungos valstybes ar eksportui į trečiąsias šalis vykdančią regioninę prekybą, kaip apibrėžta 14 straipsnio 3 dalyje, arba tradicinę prekybą, poreikių prognozuojamas balansas.

10 straipsnis

Specialios tiekimo tvarkos taikymas

1. Į atokiausius regionus iš trečiųjų šalių tiesiogiai importuojamų produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, prognozuojamame tiekimo balanse nustatytam kiekiui netaikomi jokie muitai.

Šiame skyriuje produktai, įvežti į Sąjungos muitų teritoriją pagal įvežimo perdirbti arba muitinės sandėliavimo tvarką, laikomi tiesiogiai importuotais iš trečiųjų šalių.

2. Siekiant užtikrinti, kad būtų patenkinti pagal 9 straipsnio 2 dalį nustatyti poreikiai, atsižvelgiant į kainą bei kokybę ir rūpinantis, kad būtų išlaikyta Sąjungos tiekimo dalis, turėtų būti teikiama pagalba tiekti atokiausiems regionams Sąjungos produktus, saugomus intervenciniuose sandėliuose, arba Sąjungos rinkoje esančius produktus.

Tokia pagalba nustatoma kiekvienai atitinkamai produktų rūšiai atsižvelgiant į vežimo į atokiausius regionus papildomas išlaidas, į eksportui į trečiąsias šalis taikomas kainas ir, jei tai yra perdirbti ir žemės ūkyje naudoti skirti produktai, į kitas su ypatingu atokumu, ir ypač su jų izoliuotumu ir nedideliu plotu, susijusias išlaidas.

3. Pagalba neskiriama už tiekiamus produktus, kuriems speciali tiekimo tvarka buvo taikoma kitame atokiausiame regione.

⁽¹⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

4. Speciali tiekimo tvarka taikoma tik geros kokybės ir tinkamiems parduoti produktams. Produktams iš trečiųjų šalių suteikiamos tokio pat lygmens garantijos kaip ir produktams, pagamintiems laikantis Sąjungos veterinarijos ir augalų sveikatos standartų.

11 straipsnis

Igyvendinimas

Igyvendinant specialią tiekimo tvarką visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į:

- a) atokiausių regionų konkrečius poreikius ir, jei tai yra produktai, skirti perdirbti ar naudoti žemės ūkyje, į konkrečius kokybės reikalavimus;
- b) prekybos su kitomis Sąjungos valstybėmis srautus;
- c) planuojamos pagalbos ekonominį aspektą;
- d) poreikį užtikrinti, jog esama vietos gamyba nedestabilizuota ir nesudarytos kliūtys galimai jos plėtrai.

12 straipsnis

Sertifikatai

1. Importo muitas netaikomas arba pagalba pagal specialaus tiekimo tvarką taikoma pateikus sertifikatą.

Sertifikatai išduodami tik į kompetentingų institucijų registrus įtrauktiems ūkinės veiklos vykdytojams.

Licencijos ir sertifikatai neperleidžiami.

2. Už importo licencijas, atleidimo nuo importo muitų sertifikatus arba pagalbos sertifikatus užstato pateikti nereikia. Tačiau kai reikia užtikrinti tinkamą šio reglamento taikymą, kompetentinga institucija gali reikalauti pateikti užstatą, lygų suteikiamos pagalbos sumai, kaip nurodyta 13 straipsnyje. Tokiais atvejais taikomos 2008 m. balandžio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 376/2008, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų ir išankstinio nustatymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams⁽¹⁾, 34 straipsnio 1, 4, 5, 6, 7 ir 8 dalys.

Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos ūkinės veiklos vykdytojų įtraukimo į registrą sąlygos ir sąlygos, kurioms esant ūkinės

veiklos vykdytojai visiškai pasinaudotų savo teisėmis naudotis specialia tiekimo tvarka.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl priemonių, reikalingų užtikrinti, kad valstybės narės šį straipsnį taikytų vienodai, ypač susijusių su sertifikatų sistemos taikymu ir ūkinės veiklos vykdytojų išipareigojimais, kuriuos jie prisiima, kai yra įtraukiami į registrą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

13 straipsnis

Naudos poveikis

1. Specialios tiekimo tvarkos pranašumą, atsirandantį dėl importo muitų netaikymo arba dėl pagalbos skyrimo, turi sąlygoti faktinis ekonominės naudos poveikis, kurį junta galutinis naudotojas, kuris gali būti paprastas vartotojas, jei tai yra tiesioginiam vartojimui skirti produktai, galutinis perdirbėjas ar pakuotojas, jei tai yra perdirbimo ar pakavimo pramonei skirti produktai, arba ūkininkas, jei tai yra pašarams ar žemės ūkyje naudoti skirti produktai.

Pirmoje pastraipoje nurodyta nauda turi būti lygi importo muitų, nuo kurių buvo atleista, sumai arba pagalbos sumai.

2. Kad 1 dalis būtų taikoma vienodai, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl 1 dalyje nustatytų taisyklių taikymo, ypač dėl sąlygų valstybių narių atliekamai stebėsenai, ar galutinis naudotojas junta faktinį poveikį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Eksportas į trečiąsias šalis ir išsiuntimas į kitas Sąjungos valstybes

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kad būtų nustatyti reikalavimai, kuriais vadovaujantis produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, gali būti eksportuojami į trečiąsias šalis arba išsiunčiami į kitas Sąjungos valstybes, apimantys importo muto mokėjimą arba gautos pagalbos grąžinimą, kaip numatyta 10 straipsnyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Į trečiąsias šalis eksportuojamiems produktams, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, sertifikatas nereikalingas.

⁽¹⁾ OL L 114, 2008 4 26, p. 3.

Pirma pastraipa netaikoma Prancūzijos užjūrio departamentų tarpusavio prekybos srutams.

2. 1 dalies pirmą pastraipą netaikoma atokiausiuose regionuose iš produktų, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, perdirbtiems produktams, kurie:

a) yra eksportuojami į trečiąsias šalis ar į kitas Sąjungos valstybes, neviršijant tradicinio išsiuntimo ir tradicinio eksporto kiekio. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi tie kiekiai, remdamasi išsiuntimų ar eksporto vidurkiu, kuris apskaičiuojamas remiantis patikrintu trejų geriausių metų tarp 2005 ir 2012 m. vidurkiu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros;

b) yra eksportuojami į trečiąsias šalis vykdant regioninę prekybą;

c) tarp Azorų, Madeiros ir Kanarų salų regionų siunčiami produktai;

d) tarp Prancūzijos užjūrio departamentų siunčiami produktai.

Už pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytus eksportuotus produktus grąžinamoji išmoka neskiriama.

Eksportuojant pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytus produktus, sertifikatas nereikalingas.

3. Šiame skyriuje „regioninė prekyba“ reiškia kiekvieno atokiausio regiono prekybą su trečiosiomis šalimis, priklausančiomis tai pačiai geografiniai teritorijai kaip tie atokiausi regionai, ir su trečiosiomis šalimis, su kuriomis jie turi istorinių prekybinių ryšių. Komisija, atsižvelgusi į objektyvias valstybių narių paraiškas ir pasikonsultavusi su atitinkamų sektorių atstovais, priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato tokių šalių sąrašą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Į Prancūzijos užjūrio departamentus, Azorus, Madeirą arba Kanarų salas tiekiami produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka ir kurie skirti laivų ir orlaivių aprūpinimui kuru, laikomi vartojamais vietoje produktais.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies pirmos pastraipos a punkto, iš Azorų į kitas Sąjungos valstybes kiekvienais metais galima

išsiųsti tokį didžiausią kiekį cukraus (KN kodas 1701) per ateinančius penkerius metus:

— 2011 m.: 3 000 tonų,

— 2012 m.: 2 500 tonų,

— 2013 m.: 2 000 tonų,

— 2014 m.: 1 500 tonų,

— 2015 m.: 1 000 tonų.

6. Perdirbimo operacijos, kurios gali paskatinti tradicinį ar regioninį prekių eksportą arba tradicinį prekių siuntimą, *mutatis mutandis* turi atitikti atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytas perdirbimo sąlygas, išdėstytas įvežimo perdirbti tvarkos ir perdirbimo prižiūrint muitinei procedūros nuostatose, išskyrus visas įprastines tvarkymo operacijas.

15 straipsnis

Cukrus

1. Per Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 204 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytą laikotarpį importo muitai netaikomi toliau išvardytam to reglamento 61 straipsnyje nurodytam nekvotiniam cukrui, kai kiekis neviršija šio reglamento 9 straipsnyje minimame prognozuojamame tiekimo balanse nurodyto kiekio:

a) į Madeiros arba Kanarų salas įvežamam vartoti skirtam baltajam cukrui, kurio KN kodas yra 1701;

b) Azorų salose rafinuojamam ir vartojamam žaliaviniam cukrui, kurio KN kodas yra 1701 12 10 (žaliavinis runkelių cukrus).

2. Be 1 dalyje nurodyto kiekio ir neviršijant prognozuojamame tiekimo balanse nurodyto kiekio, į Azorų salas galima papildomai įvežti rafinuoti skirtą žaliavinį cukrų, kurio KN kodas yra 1701 11 10 (žaliavinis cukranendrių cukrus).

Nustatant Azorų žaliavinio cukraus poreikius, turėtų būti atsižvelgiama į cukrinių runkelių gamybos salose pokyčius. Kiekis, kuriam taikoma tiekimo tvarka, nustatomas taip, kad kiekvienais metais visas Azorų salose rafinuoto cukraus kiekis nebūtų didesnis kaip 10 000 tonų.

16 straipsnis

Nugriebto pieno milteliai

Nukrypstant nuo 9 straipsnio, į Kanarų salas kasmet gali būti ir toliau tiekama iki 800 tonų nugriebto pieno miltelių, kurių KN kodas yra 1901 90 99 (nugriebto pieno milteliai su augaliniais riebalais), skirtų perdirbti pramoniniu būdu. Pagalba, suteikiama šiam produktui iš Sąjungos tiekti, negali viršyti 210 EUR už toną ir įskaičiuojama į 30 straipsnyje nurodytą didžiausią leistiną sumą. Šis produktas skiriamas tik vietiniam vartojimui.

17 straipsnis

Ryžiai

Į Reuniono Prancūzijos užjūrio departamentus importuojamiems ten vartoti skirtiems produktams, kurių KN kodai yra 1006 10, 1006 20 ar 1006 40 00, muitas nenustatomas.

18 straipsnis

Patikrinimai ir sankcijos

1. Pagal specialią tiekimo tvarką į atokiausius regionus produktus importuojant ar įvežant, taip pat iš atokiausių regionų juos eksportuojant ar išsiunčiant, atliekami administraciniai patikrinimai.

Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl būtinausių valstybių narių atliekamų patikrinimų specifikacijų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Išskyrus *force majeure* ar išskirtinių gamtos sąlygų atvejus, jei 12 straipsnyje nurodytas ūkinės veiklos vykdytojas nesilaiko pagal 12 straipsnį prisiimtų įsipareigojimų, kompetentinga institucija, nedarydama įtakos jokioms pagal nacionalinę teisę taikomoms sankcijoms:

- a) susigražina ūkinės veiklos vykdytojo gautą naudą;
- b) laikinai sustabdo arba panaikina ūkinės veiklos vykdytojo registraciją, atsižvelgdama į pažeidimo rimtumą.

3. Išskyrus *force majeure* arba išskirtinių gamtos sąlygų atvejus, jei 12 straipsnyje nurodyti ūkinės veiklos vykdytojai neįvykdo planuoto importo arba tiekimo, kompetentinga institucija jų teisę prašyti išduoti licencijas arba sertifikatus sustabdo 60 dienų laikotarpiui nuo tos licencijos arba sertifikato galiojimo pabaigos. Pasibaigus laikinojo sustabdymo laikotarpiui, vėliau licencijos arba sertifikatai išduodami tik pateikus

užstatą, kurio suma lygi paramos, suteiktos per kompetentingos institucijos nustatytiną laikotarpį, sumai.

Kompetentinga institucija priima būtinas priemones, užtikrinančias, kad būtų dar kartą panaudotas produktų kiekis, atsiradęs visai arba iš dalies nepasinaudojus išduotomis licencijomis arba sertifikatais, juos panaikinus ar susigražinus suteiktą paramą.

IV SKYRIUS

PARAMOS VIETOS ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAMS PRIEMONĖS

19 straipsnis

Priemonės

1. POSEI programose numatytos vietinei žemės ūkio produktų gamybai, kuri patenka į Sutarties III antraštinės dalies trečios dalies taikymo sritį, skirtos specialios priemonės, būtinos vietinės žemės ūkio produktų gamybos tęstinumui ir plėtrai kiekviename atokiausiame regione užtikrinti.

2. Programos dalyse, skirtose vietinės žemės ūkio produktų gamybos priemonėms ir atitinkančiose 2 straipsnyje nurodytus tikslus, nurodoma bent tokia informacija:

- a) kiekybiniais rodikliais apibūdinta esama žemės ūkio gamybos padėtis, atsižvelgiant į turimų įvertinimų rezultatus, kuriuose nurodomi skirtumai, trūkumai ir plėtros galimybės, naudojami finansiniai ištekliai ir veiksmai, kurių imtasi anksčiau, pagrindiniai rezultatai;
- b) siūlomos strategijos, pasirinktų prioritetų ir kiekybinių bendrųjų bei veiklos tikslų apibūdinimas, poveikio, kurio tikimasi ekonomikos, aplinkos ir socialinėje srityse, įskaitant užimtumą, įvertinimas;
- c) planuojamų priemonių, ypač joms įgyvendinti skirtų pagalbos schemų, apibūdinimas ir prirėikis – informacijos apie poreikius atlikti tyrimus, demonstravimo projektus, mokymo ir techninės pagalbos veiksmus, susijusius su atitinkamų priemonių rengimu, įgyvendinimu ar pritaikymu, apibūdinimas;
- d) pagalbos priemonių, kurios apima tiesiogines išmokas, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio d punkte, sąrašas;
- e) kiekvienai priemonei nustatytas pagalbos dydis ir kiekvienos rūšies veiklai numatytas laikinas pagalbos dydis siekiant vieno ar kelių programoje numatytų tikslų.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl 2 dalyje numatytų pagalbos lėšų išmokėjimo reikalavimų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Į programą gali būti įtrauktos atokiausių regionų žemės ūkio produktų gamybos, perdirbimo ar prekybos paramos priemonės.

Kiekviena priemonė gali būti skirstoma į veiklos rūšis. Kiekvienai veiklos rūšiai programoje turi būti numatyta bent jau:

- a) pagalbos gavėjai;
- b) atitikties sąlygos;
- c) vienetinė pagalbos suma.

Kad būtų remiama prekyba atokiausių regionų produktais už jų gamybos regiono ribų, Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 33 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl prekybos skiriamos pagalbos sumos nustatymo sąlygų ir, esant reikalui, produktų, kuriems ši pagalba gali būti taikoma, kiekio nustatymo sąlygų.

20 straipsnis

Patikrinimai ir nepagrįstos išmokos

1. Šiame skyriuje nustatytų priemonių patikrinimai atliekami vykdant administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje.

2. Nepagrįstų išmokų atveju jos gavėjas privalo grąžinti atitinkamas sumas. 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą ⁽¹⁾, 80 straipsnis taikomas *mutatis mutandis*.

V SKYRIUS

PAPILDOMOS PRIEMONĖS

21 straipsnis

Grafinis simbolis

1. Grafinis simbolis įvedamas siekiant užtikrinti atokiausiems regionams būdingų aukštos kokybės šviežių arba perdirbtų žemės ūkio produktų geresnį pažinimą ir vartojimą.

2. Sąlygas, kuriomis naudojamas 1 dalyje numatytas grafinis simbolis, pasiūlo atitinkamos profesinės organizacijos. Tokius pasiūlymus ir savo nuomonę nacionalinės valdžios institucijos siunčia Komisijai.

Tokio grafinio simbolio naudojimą tebi kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų patvirtinta oficiali institucija arba įstaiga.

3. Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais ji nustato grafinio simbolio naudojimo teisės ir jo atgaminimo bei naudojimo sąlygas. Tos sąlygos nustatomos siekiant, kad kokybiški atokiausių regionų žemės ūkio produktai būtų labiau žinomi, o jų vartojimas – šviežių ar perdirbtų – būtų skatinamas.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl grafinio simbolio naudojimo taisyklių bei būtinausių valstybių narių atliekamų patikrinimų ir stebėsenos specifikacijų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

22 straipsnis

Kaimo plėtra

1. Nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 4 dalies, to reglamento I priede nurodyti maksimalūs dydžiai, kuriems kasmet gali būti skiriama Sąjungos pagalba, gali būti padidinti iki dviejų kartų, jei tai yra priemonė, skirta Azorų salų ežerams apsaugoti, ir priemonė, skirta gamtovaizdžiui, biologinei įvairovei ir žemės ūkio žemės tradiciniams savitumams ir akmens sienoms atokiausiuose regionuose išsaugoti.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį planuojamos priemonės prirėkus įtraukiamos į šių regionų programas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 16 straipsnyje.

23 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Komisija, remdamasi Sutarties 108 straipsniu, gali leisti teikti veiklos pagalbą Sutarties I priede nurodytiems žemės ūkio produktams, kuriems taikomi Sutarties 107, 108 ir 109 straipsniai, šių produktų gamybos, perdirbimo ir prekybos sektoriuose, siekiant sumažinti konkrečias ūkininkavimo atokiausiuose regionuose kliūtis, atsirandančias dėl jų nutolimo, izoliuotumo ir kitų su atokumu susijusių kliūčių.

⁽¹⁾ OL L 316, 2009 12 2, p. 65.

2. Valstybės narės gali skirti papildomą finansavimą POSEI programoms įgyvendinti. Tokiais atvejais jos praneša Komisijai apie valstybės pagalbą, o Komisija pagal šio reglamento nuostatas gali ją patvirtinti kaip minėtų programų dalį. Tokiu būdu nusiųstas pranešimas apie pagalbą yra laikomas pranešimu pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį.

3. Prancūzija atokiausių regionų cukraus sektoriui gali skirti iki 90 mln. EUR per prekybos metus.

Per 30 dienų nuo prekybos metų pabaigos Prancūzija informuoja Komisiją apie teikiant pagalbą faktiškai išmokėtą sumą.

4. Nedarant poveikio šio straipsnio 1 ir 2 dalims ir nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 180 straipsnio pirmos pastraipos ir nuo 2006 m. liepos 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1184/2006 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais⁽¹⁾ 3 straipsnio, pagal šį reglamentą Sutarties 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams pagal šio reglamento IV skyrių, šio straipsnio 3 dalį ir 24 bei 28 straipsnius.

24 straipsnis

Augalų sveikatos programos

1. Valstybės narės pateikia Komisijai augalams arba augalų produktams kenkiančių organizmų kontrolės atokiausiuose regionuose programas. Programose visų pirma tiksliai apibrėžiami siektini tikslai, vykdytinos priemonės, jų trukmė ir kaina.

Komisija įvertina pateiktas programas. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl tų programų patvirtinimo ar nepatvirtinimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Sąjunga prisideda prie 1 dalyje numatytų programų finansavimo remdamasi regiono padėties technine analize.

Toks įnašas gali sudaryti iki 75 % remtinų išlaidų. Mokėjimas atliekamas remiantis valstybių narių pateiktais dokumentais. Prireikus Komisija gali organizuoti patikrinimus, kuriuos jos vardu gali atlikti 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvos 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje⁽²⁾ 21 straipsnyje nurodyti ekspertai.

⁽¹⁾ OL L 214, 2006 8 4, p. 7.

⁽²⁾ OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais, remiantis 2 dalyje nustatytais kriterijais ir pagal 1 dalį pateikta programa, kiekvienam regionui ir programai nustatomi:

a) Sąjungos finansavimas, taip pat pagalbos suma;

b) Sąjungos finansavimo reikalavimus atitinkančios priemonės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Vynas

1. Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103v, 103w, 103x ir 182a straipsniuose nurodytos priemonės Azorų ir Madeiros saloms netaikomos.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120a straipsnio 2 dalies antros pastraipos, Azorų ir Madeiros salose iš minėtos pastraipos b punkte nurodytų hibridinių vynmedžių veislių išaugintos vynuogės gali būti naudojamos vynui, kuris turi likti šiuose regionuose, gaminti.

Portugalija pradeda palaipsniui naikinti Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 120a straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punkte numatytų vynmedžių veislių auginimą sklypuose, esant reikalui, skirdama paramą, numatytą to reglamento 103q straipsnyje.

3. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 85f straipsnio, pereinamojo laikotarpio sodinimo teisių režimas Kanarų saloms taikomas iki 2012 m. gruodžio 31 d.

26 straipsnis

Pienas

1. Pertekliaus mokesčio paskirstymo tikslais remiantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 79 straipsniu, tik Azorų salose įsisteigę ir gaminantys gamintojai, kaip apibrėžta to reglamento 65 straipsnio c punkte, kurie prekiauja didesniais kiekiais nei jiems skirta kvota, padidinta šios dalies trečioje pastraipoje nurodytu procentu, laikomi prisidėjusiais prie šio kiekio viršijimo.

Pertekliaus mokestis už kiekį, viršijantį trečioje pastraipoje nurodytu procentu padidintą kvotą, taikomas po to, kai nepanaudoti kiekiai Azorų salose įsisteigusiams ir gaminantiems gamintojams, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 65 straipsnio c punkte, perskirstomi neperžengiant šio padidinimo ribų ir proporcingai kiekvieno gamintojo turimai kvotai.

Pirmoje pastraipoje nurodytas procentas yra lygus 23 000 tonų kiekio nuo 2005–2006 prekybos metų ir kiekvieno ūkio 2010 m. kovo 31 d. visų turimų referencinių kiekių santykiui. Šis procentas taikomas tik 2010 m. kovo 31 d. turimai kvotai.

2. Nustatant bet kokią kvotos viršijimą Portugalijoje, apskaičiuotą pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 66 straipsnį, neatšizvelgiama į parduotą pieno ar pieno ekvivalento kiekį, viršijantį kvotą, bet atitinkantį 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytą procentą, po toje pačioje straipsnio dalyje nurodyto paskirstymo.

3. Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 numatyta pieno gamintojams taikoma pertekliaus mokesčio sistema netaikoma Prancūzijos užjūrio departamentuose arba – jeigu vietos gamyba neviršija 4 000 tonų pieno – Madeiroje.

4. Neatsizvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 114 straipsnio 2 dalį, Madeiroje ir Prancūzijos užjūrio departamente Reunione leidžiama, neviršijant vietos vartotojų poreikių, iš Sąjungos kilmės pieno miltelių gaminti UHT apdorotą pieną, jei ši priemonė netrukdo surinkti ir realizuoti vietoje pagaminto pieno. Jei Prancūzija įrodo, kad tokią priemonę tikslinga taikyti Prancūzijos užjūrio departamentuose Martinikoje, Gvadelupoje ir Prancūzijos Gvianoje, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai, jei reikia, priimti deleguotuosius aktus, kad šios priemonės taikymas būtų išplėstas įtraukiant minėtuosius departamentus. Šis produktas skiriamas tik vietiniam vartojimui.

Produkto pardavimo etiketėje būtina aiškiai nurodyti tokio iš pieno miltelių gaminamo UHT pieno gamybos būdą.

27 straipsnis

Galvijų auginimas

1. Kol vietoje auginamų jaunų galvijų patinų skaičius pasieks lygį, kurio pakaktų vietinei jautienos gamybai Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Madeiroje išlaikyti ir plėsti,

nustatoma galimybė iš trečiųjų šalių importuoti, netaikant Bendrajame muitų tarife nustatytų importo muitų, galvijus, skirtus penėti ir vartoti Prancūzijos užjūrio departamentuose bei Madeiroje. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl šiai pastraipai taikyti reikalingų priemonių, visų pirma, importo muitų netaikymo taisyklių į Prancūzijos užjūrio departamentus ir Madeirą importuojant jaunus galvijų patinus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Gyvuliams, kuriems gali būti taikoma šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta išimtis, taikomas 13 straipsnis ir 14 straipsnio 1 dalis.

2. Gyvulių, kuriems gali būti taikoma 1 dalyje nurodyta išimtis, skaičius POSEI programose nustatomas, jei, atsižvelgiant į vietos gamybos plėtrą, importo poreikis yra pagrįstas. Dėl tokių gyvulių pirmenybė teikiama gamintojams, laikantiems bent 50 % vietinės kilmės penėjimui skirtų gyvulių.

Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos atleidimo nuo importo muitų sąlygos. Tomis sąlygomis atsižvelgiama į galvijienos sektoriaus ir jo tinklo vietinę specifiką.

3. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 52 straipsnį ir 53 straipsnio 1 dalį, Portugalija gali sumažinti nacionalinės aukščiausios ribos vertę teisėms į išmokas už avį bei ožką ir išmoką už karvę žindenę. Tokiu atveju Komisija priima deleguotuosius aktus dėl atitinkamos sumos iš ribų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 52 straipsnį ir 53 straipsnio 1 dalį, perkėlimo į šio reglamento 30 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytus finansinius išteklius. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

28 straipsnis

Valstybės pagalba tabako gamybai

Ispanijai leidžiama teikti pagalbą tabako gamybai Kanarų salose. Dėl šios pagalbos suteikimo negali būti diskriminuojami skirtingų salų gamintojai.

Ši pagalbos suma negali viršyti 2 980,62 EUR už toną. Papildoma pagalba mokama už ne daugiau kaip 10 tonų per metus.

29 straipsnis

Muitų netaikymas tabakui

1. Muitai netaikomi tiesiogiai importuojant į Kanarų salas žaliavinį ir pusiau perdirbtą tabaką, kuris atitinkamai klasifikuojamas:

a) KN 2401 pozicijoje ir

b) šiose subpozicijose:

- 2401 10 – tabakas, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos,
- 2401 20 – tabakas, iš kurio lapų iš dalies arba visiškai pašalintos vidurinės gyslos,
- ex 2401 20 – išorinė cigarų dangą ant atramų, ritėse tabako gamybai,
- 2401 30 – tabako liekanos,
- ex 2402 10 – nebaigti cigarai be įpakavimo,
- ex 2403 10 – cigarečių žaliava (gatavi tabako mišiniai, skirti cigarečių, cigarų, cigarų su apipjaustytais galais ir cigarilių gamybai),
- ex 2403 91 – homogenizuotas arba regeneruotas tabakas, suformuotas arba nesuformuotas į lakštus arba juostas,
- ex 2403 99 – išplėstas tabakas.

Pirmoje pastraipoje numatytas atleidimas taikomas naudojant 12 straipsnyje numatytus sertifikatus.

Šis atleidimas taikomas pirmoje pastraipoje nurodytiems produktams, skirtiems perdirbimui Kanarų salyne į rūkyti paruoštus produktus, neviršijant metinės 20 000 tonų žaliavinio tabako su pašalintomis vidurinėmis gyslomis ekvivalento importo ribos.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl 1 daliai taikyti reikalingų priemonių, visų pirma, importo muitų netaikymo taisyklių į Kanarų salas importuojant tabaką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VI SKYRIUS

FINANSINĖS NUOSTATOS

30 straipsnis

Finansiniai ištekliai

1. Šiame reglamente numatytos priemonės sudaro intervenciją, kuria siekiama stabilizuoti žemės ūkio rinkas, kaip

apibrėžta 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies b punkte, išskyrus priemones, numatytas:

a) 22 straipsnyje ir

b) 24 straipsnyje nuo 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos taikymo datos.

2. Kiekvienais finansiniais metais Sąjunga finansuoja III ir IV skyriuose nurodytas priemones neviršydamas tokios metinės sumos:

- Prancūzijos užjūrio departamentai: 278,41 mln. EUR,
- Azorų ir Madeiros salos: 106,21 mln. EUR,
- Kanarų salos: 268,42 mln. EUR.

3. Sumos, kiekvienais finansiniais metais skiriamos III skyriuje nurodytoms priemonėms finansuoti, negali viršyti:

- Prancūzijos užjūrio departamentai: 26,9 mln. EUR,
- Azorų ir Madeiros salos: 21,2 mln. EUR,
- Kanarų salos: 72,7 mln. EUR.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi reikalavimai, pagal kuriuos valstybės narės kiekvienais metais gali pakeisti paskirtų išteklių skyrimą įvairiems produktams, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos didžiausios metinės sumos, kuri gali būti skirta priemonėms, skirtoms studijoms, demonstravimo projektams, mokymui ir techninei pagalbai, su sąlyga, kad tas paskirstymas yra tinkamas ir proporcingas, apibrėžimo sąlygas.

5. Atokiausių regionų bananų sektoriui 2013 finansiniais metais Sąjunga skiria papildomą finansavimą, kurio didžiausios sumos yra tokios:

- Prancūzijos užjūrio departamentai: 18,52 mln. EUR,
- Azorų ir Madeiros salos: 1,24 mln. EUR,
- Kanarų salos: 20,24 mln. EUR.

⁽¹⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Nacionalinės priemonės

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų šio reglamento laikymuisi užtikrinti, ypač dėl patikrinimų ir administracinių nuobaudų, ir apie tai praneša Komisijai.

32 straipsnis

Pranešimai ir ataskaitos

1. Valstybės narės kiekvienais metais ne vėliau kaip vasario 15 d. Komisijai praneša apie savo turimus asignavimus, kuriuos kitais metais ketina panaudoti prognozuojamam tiekimo balansui ir kiekvienai vietinei žemės ūkio produkcijai skirtai priemonei, įtrauktai į POSEI programas, įgyvendinti.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip kiekvienų metų rugsėjo 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimo praėjusiais metais.

3. Iki 2015 m. birželio 30 d., o vėliau kas penkeri metai Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai bendrąją ataskaitą apie priemonių, kurių buvo imtasi taikant šį reglamentą, įskaitant priemones bananų ir pieno sektoriuose, poveikį, prireikus pridėdant atitinkamus pasiūlymus.

4. Komisija, atlikdama analizes, tyrimus ir vertinimus, susijusius su prekybos susitarimais ir bendra žemės ūkio politika, įtraukia specialų skyrių dėl bet kokio ypatingos svarbos atokiausiems regionams turinčio klausimo.

33 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 12 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 19 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje, 21 straipsnio 3 dalyje, 26 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje, 27 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje ir 30 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. kovo 21 d. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba

pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 12 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, 19 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje, 21 straipsnio 3 dalyje, 26 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje, 27 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje ir 30 straipsnio 4 dalyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 12 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 19 straipsnio 4 dalies trečią pastraipą, 21 straipsnio 3 dalį, 26 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą, 27 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą ir 30 straipsnio 4 dalį priimti deleguotieji aktai įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie tą aktą Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie neketina pareikšti prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviems mėnesiams.

34 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 141 straipsnį įsteigtas Tiesioginių išmokų vadybos komitetas, tačiau įgyvendinant šio reglamento 24 straipsnį Komisijai padeda pagal Tarybos sprendimą 76/894/EEB⁽¹⁾ įsteigtas Augalų sveikatos nuolatinis komitetas. Šie komitetai – komitetai, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

35 straipsnis

Peržiūra

Komisija peržiūri šią tvarką iki 2013 m. pabaigos, atsižvelgdama į bendrą jos veiksmingumą ir naują BŽŪP politinę sistemą, ir prireikus pateikia atitinkamų pasiūlymų dėl peržiūrėtos POSEI schemos.

⁽¹⁾ OL L 340, 1976 12 9, p. 25.

*36 straipsnis***Panaikinimas**

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktą atitikties lentelę.

*37 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. kovo 13 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON

PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	9 straipsnis
3 straipsnio 1 ir 2 dalys	10 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	10 straipsnio 3 dalis
—	10 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis	11 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	13 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	14 straipsnio 3 dalis
—	14 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	15 straipsnis
6 straipsnis	16 straipsnis
7 straipsnis	17 straipsnis
8 straipsnio paskutinis sakinys	12 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnis	19 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 ir 3 dalys	3 straipsnis
11 straipsnis	4 straipsnis
12 straipsnio a, b ir c punktai	19 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai
12 straipsnio d, e, f ir g punktai	5 straipsnis
13 straipsnis	8 straipsnio antra pastraipa
14 straipsnis	21 straipsnis
15 straipsnis	22 straipsnis
16 straipsnis	23 straipsnis
17 straipsnis	24 straipsnis
18 straipsnis	25 straipsnis
19 straipsnis	26 straipsnis
20 straipsnis	27 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006	Šis reglamentas
21 straipsnis	28 straipsnis
22 straipsnis	29 straipsnis
23 straipsnis	30 straipsnis
24 straipsnis	6 straipsnis
27 straipsnis	31 straipsnis
28 straipsnis	32 straipsnis
29 straipsnis	36 straipsnis
33 straipsnis	37 straipsnis